

EEN GOUDEN MEDAILLE OP HET DRIEJAARLIJKSE SALON TE GENT IN 1880

Huguette TAYMANS

REEDS VAN BIJ DE START WERDEN OM DE TWEE JAAR AAN DE LAUREATEN van de Academie prijspenningen uitgereikt. Voor de Gentse Academie was dit vanaf 1748. Toen Maria-Theresia op 14 september 1771 aan de Gentse academie de titel van Koninklijke Academie voor Teken- en Schilderkunst en Architectuur toekende, had dit bovendien tot gevolg dat de regering van dan af prijspenningen in verguld zilver en in zilver ter beschikking stelde van deze instelling voor haar laureaten. Voor Gent waren dat in principe drie exemplaren per jaar, maar aangezien de Gentse Academie slecht om de twee jaar medailles uitreikte aan haar leerlingen, waren dan telkens zes exemplaren beschikbaar; eventueel bijkomende stukken moesten door de instelling zelf worden aangeschaft.

Deze toekenning vanwege de Overheid bleef bestaan, zowel tijdens de Franse als de Hollandse periode, en ook later, na de Belgische onafhankelijkheid. Het aantal medailles verleend aan de diverse instellingen hing af van de belangrjkheid van de Academie.

In het begin van de jaren negentig van de achttiende eeuw kende de instelling een terugval. Het aantal leerlingen, in 1770 nog meer dan 400, was in 1790 gedaald tot 159. Het bestuur besefte dat het kunstonderwijs een nieuwe stimulans nodig had, en in 1791 besloot het om een nieuw reglement op te stellen, een tentoonstellingsruimte te openen en speciale schilderwedstrijden te organiseren.

De buitengewone wedstrijden, open voor levende kunstenaars van het land, werden vanaf 1792 op onregelmatige tijdstippen ingericht, maar vanaf 1814 werd een akkoord afgesloten met de Academies van Brussel en Antwerpen om elk jaar om beurt een wedstrijd in te richten. Ze staan in de kunstgeschiedenis dan ook bekend als de triennale salons.

Toen Willem I in 1819 een decreet uitvaardigde voor het verlenen aan de verschillende Academies van medailles “vanwege de koning”, werden de toekenningsmodaliteiten ervan vastgelegd. Ze waren enkel bestemd voor de eerste laureaten in welbepaalde vakken. De Gentse Academie gebruikte deze penningen, samen met gegraveerde, echter ook als prijs voor haar eigen salons, tot ze daarvoor door de Overheid werd terechtgewezen.

Na de Belgische onafhankelijkheid richtten de Academies ieder jaar een vraag aan de Overheid m.b.t. het aantal medailles vereist voor de prijsuitreikingen.

Bent u geïnteresseerd in het vervolg van dit artikel?

Contacteer dan het EGMP voor de aankoop van het Jaarboek.